

24 November 1954.

No. 12.000.

D.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Leiden van 6 Mei 1954, betreffende den aan haar opgelegden aanslag in de inkomstenbelasting over het jaar 1948;

Gezien de stukken;

Overwegende dat belanghebbende, die over het jaar 1948 werd aangeslagen in de inkomstenbelasting naar een inkomen van f.9856,-, na vergeefse reclame zich heeft gewend tot den Raad van Beroep, die de beschikking van den Inspecteur heeft bevestigd, voorzover thans nog van belang is, uit overweging:

"dat blijkens de gedingstukken het inkomen ad f.9856,-, waarvoor belanghebbende is aangeslagen, is samengesteld als volgt:

zuivere inkomsten uit dienstbetrekking	f. 780,---
zuivere inkomsten uit goederen	" 820,85
zuivere inkomsten uit roerend kapitaal	" 255,44
andere inkomsten	" <u>8000,---</u>
	f. 9856,29

dat de grief van belanghebbende betreft de post andere inkomsten ten bedrage van f.8000,-;

dat dienaangaande door de Inspecteur in zijn vertoogschrift is gesteld, dat na een ingestelde controle is gebleken, dat belanghebbende op 1 Januari 1948 een vermogen bezat van f.5000,-, op 1 Januari 1949 een vermogen van f.12786,-, op 1 Januari 1950 een vermogen van f.18020,45 en op 20 November 1950 een vermogen van f.27797,26; dat tussen 1 Januari 1948 en 20 November 1950 derhalve een vermogensvoortgang heeft plaatsgevonden van f.22797,25, welke voortgang

voor een groot deel is ontstaan na 1 Januari 1949 dat deze vooruitgang voor een bedrag van f.6581,89 is te verklaren door een erfrechtelijke verkrijging van f.6123,55 en door koerswinst op effecten ten bedrage van f.458,04;

dat de overige vooruitgang, die derhalve bedraagt f.16215,- (en niet f.15985,- zoals het verzoekschrift stelt), niet is te verklaren uit enigerlei vorm van vermogensaanwas, schenking of besparing;

dat de Inspecteur dan ook heeft aangenomen, dat voormelde vooruitgang is ontstaan uit inkomsten, die belanghebbende over de jaren 1948 en 1949 heeft genoten en hij aan elk van die jaren de helft of rond f.8000,- heeft toegeschat;

dat vanwege belanghebbende als aanvulling van het beroepschrift ter zitting van de Raad is betoogd, dat zij reeds op 1 Januari 1948 een vermogen van ongeveer f.20000,- bezat, hetwelk door haar in de loop der jaren was opgespaard en dat, behoudens een bedrag van f.5000,- als grootboekinschrijving, door haar niet was belegd, doch dat zij toen als zilvergeld voorlanden had, welk zilvergeld door haar eerst later zou zijn belegd;

dat door de Inspecteur met stelligheid dit betoog van belanghebbende is betwist, daaraan toevoegende, dat wel de vader van belanghebbende bij zijn buitengewoon aangiftebiljet aangifte heeft gedaan van een bedrag van f.5800,- aan zilvergeld, maar dat belanghebbende geen enkele buitengewone aangifte heeft gedaan;

dat, waar bij de bij belanghebbende toegepaste controle geen ander vermogen per 1 Januari 1948 is kunnen worden vastgesteld dan een grootboekinschrijving van f.5000,-, een redelijke verdeling van de bewijslast mede brengt, dat op belanghebbende het bewijs rust, dat haar vermogen toen ongeveer f.20000,- bedroeg;

dat belanghebbende, alhoewel daartoe door de Raad in de gelegenheid gesteld, in dit bewijs niet is geslaagd, noch door haar aannemelijk is gemaakt, dat zij per 1 Januari 1948 of reeds daarvoor over een zo groot bedrag aan zilvergeld beschikte, dat zou moeten worden aangenomen, dat zij op 1 Januari 1948 over een groter vermogen beschikte dan f.5000,-;

dat de Raad dan ook aanneemt, dat een vermogensvooruitgang van f.16215,-, in voege als voormeld heeft plaats gevonden, terwijl de Raad, nu niet gebleken is, dat deze vooruitgang ontstaan is door enigerlei vorm van vermogensaanwas, door schenking of door besparing, met de Inspecteur vermoedt,

dat deze vooruitgang is ontstaan uit inkomsten, die belanghebbende over de jaren 1948 en 1949 heeft genoten;

dat, nu vanwege belanghebbende tegen de door de Inspecteur toegepaste toeschatting van rond f.8000,- voor ieder jaar op zichzelf geen bezwaar is gemaakt en deze toeschatting de Raad ook niet onredelijk of onbillijk voorkomt, de Raad de post van f.8000,- wegens andere inkomsten als juist aanvaardt;"

Overwegende dat belanghebbende, onder aanhaling van de artikelen 16 van de wet van 19 December 1914, S.564, en 5 van het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 als geschonden, in cassatie tegen deze uitspraak drie grieven heeft aangevoerd, welke hierop neerkomen:

1. dat de Raad van Beroep, aannemende dat de vermogensvooruitgang van f.16.215,- is ontstaan uit inkomsten, die belanghebbende over de jaren 1948 en 1949 heeft genoten, de bron had moeten aanduiden waaruit voor belanghebbende in 1948 een belastbaar inkomen tot een meerder bedrag van f.8000,- is voortgevloeid;
2. dat de Raad zijn beslissing, dat belanghebbende heeft bewezen dat haar vermogen op 1 Januari 1948 ongeveer f.20.000,- bedroeg, ten onrechte niet, althans niet voldoende, heeft gemotiveerd, hebbende de Raad bovendien over belanghebbenden stelling, dat zij reeds begin December 1945 een aantoonbaar vermogen van f.6523,50 bezat, ten onrechte geen beslissing gegeven;
3. dat de Raad ten onrechte den bewijslast geheel op belanghebbende heeft gelegd, zijnde de Raad voorts ten onrechte voorbijgegaan aan het bewijs, dat met betrekking tot de niet belegde gelden had kunnen geleverd worden;

Overwegende met betrekking tot de tweede en de derde grief:

dat, hoewel bij een bij haar toegepaste controle geen ander vermogen per 1 Januari 1948 kon worden vastgesteld dan een grootboekinschrijving van f.5000,-, belanghebbende niettemin beweerde, dat zij op genoemden datum een vermogen van ongeveer f.20.000,- bezat;

dat onder die omstandigheid de Raad terecht van belanghebbende heeft verlangd, dat zij de juistheid van die bewering aantoonde;

dat de Raad heeft beslist, dat belanghebbende, alhoewel daartoe in de gelegenheid gesteld, dit bewijs niet heeft geleverd;

dat uit de stukken, waarvan de Hoge Raad vermag kennis te nemen, niet blijkt, dat de Raad bij die beslissing is voorbijgegaan aan bepaalde door belanghebbende gedane bewijsaanbiedingen, terwijl uit die stukken evenmin blijkt,

dat belanghebbende heeft gesteld, dat zij reeds begin December 1945 een aantoonbaar vermogen van f.6523,50 bezat;

dat tenslotte de Raad zijn beslissing, dat belanghebbende in het haar opgelegde bewijs niet was geslaagd, niet behoefde te motiveren;

dat derhalve deze grieven voor een deel zijn ongegrond, terwijl zij voor het overige deel feitelijkten grondslag missen;

Overwegende ten aanzien van de eerste grief:

dat de Raad, aannemende dat de vermogensvoortgang van f.16215,- was ontstaan uit volgens het Besluit op de Inkomstenbelasting 1941 belastbare inkomsten, niet bepaaldelijk de bronnen behoefde aan te duiden waaruit die inkomsten waren voortgevloeid;

dat mitsdien ook deze grief faalt;

Verwerpt het beroep.

Gedaan bij de Heren Nypels, Vice-President, Smits, Dubois, van Rijn van Alkemade en van der Loos, Raden, en door den Vice-President uitgesproken ter Raadkamer van den vier en twintigsten November 1900 vier en vijftig, in tegenwoordigheid van den Substituut-Griffier Reijers.

Reijers

Nypels